

*
Majelen osüörtökön

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint

*

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

+⊙ Ipolyság, 1899. november 9 ⊙+

Mozgalom középiskoláért.

Régi ábrándja megyénknek, különösen Ipolyságnak, egy fiu középiskola létesítése. Horváth Béla, megyénk főispánja, ki megyéje érdekeinek előmozdítására hegyeket kész volna az utból eltolni, legutóbb kísérleteket tett a közoktatási kormányánál, a hol népszerű befolyásával már is biztató eredményeket ért el, mire az eszme létesítésére minden vonalon megindultak a mozgalmak.

Dicséret illeti Ipolyság város intéző köreit, hogy az eszme sikerítéséhez készségesen megadja az alapvető módokat. Ugyanis e hó 2-án tartott közgyűlésében a városi képviselő elhatározta, hogy egy középiskola céljaira megfelelő belvétel ad, megajánlotta továbbá, hogy a kinevezendő tanárok számaránya szerint az előirt nyugdíj összegeket az állam pénztárába befizeti s a tanintézetet a szükséges fűtőanyaggal ellátja.

Megyénk közigazgatási bizottsága e hó 8-án tartott ülésében foglalkozott az ügygyel, elhatározván, hogy a középiskola létesítését minden erejéből támogatni kívánja és az erre irányuló kérelmet minden figyelmet érdemlő körülményre kiterjeszkedő megokolással terjeszti fel a közoktatásügyi kormányhoz.

A középiskola felállítása kérdésében a legnyomatékosabb körülmények hullnak Ipolyság javára a serpenyőbe, Ipolyság megyei székhely. Gócpontja számos hivatali intézménynek, melyeknek hivatalnokai családos emberek. Hozzávéve még a számos magánintelligens lakosságot, mindazok összesége oly tekintélyes kontingenst képez, hogy a közoktatásügyi kormány nem zárkozhatik el ridegen ama jogos kívánalmuk elől, hogy gyermekeiket a felsőbb tanulmányokra előkészítő középiskolázásban itthon részesíthessék, annál is inkább, mert a köztudomásulag nagyon szerényen javadalmazott hivatalnokok és tisztviselők méltán tarthatnak igényt az államtól legalább oly előnyökre, melyek nekik a gyermeknevelés súlyos feladatát bárcsak részben is megkönnyítik.

De Ipolyság helyzete a közlekedési eszközök legújabb fejlesztése által azon irányban is nagyon

megváltozott, s még inkább fog a legközelebbi jövőben megváltozni, hogy mindnagyobb vidéket ölel magához vasutjai révén. E centripetális erejével nagy vidék közönségét ragadná magához a tekintetben, hogy gyermekeiket ide közelbe küldenék iskolázásra.

Egy középiskolának Ipolyságon való felállítása nem csupán helyi, de megyei, és így általános érdekét képvisel, annál is inkább, mert a szomszédos esztergomi és lévai gimnáziumok tudomásunk szerint alsó osztályaikban túlszúfolva vannak, mely körülmény egymagában a kérdés kedvező megoldását sürgeti.

Kérjük megyénk főispánját, kérjük intéző köreinket, és mindazokat, akik eme elsőrangú kérdés megoldását dülőre jutni segíthetik, ne hagyják az eszmét homokba fúlni. Derék nagy munkájukban az egész megye nagy közönségének igaz hálája kíséri.

Ipolyság, november 9.

A pánszlávizmus Hontban cím alatt a „Nógrád-Honti Ellenzék“ 43-ik számában Sztankay Aba dr. megyebizottsági tag egy cikket közöl, melyben Ivánka Zsigmondot védelmébe veszi. Ivánka Zsigmondot nemcsak Sztankay Aba dr., de mindenki a megyében kivétel nélkül, így e sorok írója, s vele egyik legnagyobb ellenlábasa a *Honti Lapok* is egyénileg igen tiszteli és a magánéletben az ő vonzó egyéni tulajdonainak deferál. E tisztelet azonban nem zárja ki azt, hogy az ő, mint minden a közélet deszkáján mozgó egyéniség nyilvános működését a közérdek szemlélőn bírálgassuk. rávilágítsunk cselekményei személyi és tárgyi vonatkozásaira.

Horváth Béla 4 évi főispánkodása nemcsak pacifikálta a megturbált közállapotokat, de békés kormányzati szelleme érezhető jótekonysággal árad szét a megyében és egyéniségének szelid varázsával minden sziveket lebilincsel. A néppárt legnagyobb részben leszerelt, az egyedül komoly ellenfél, a függetlenségi párt megyei közügyekben fegyverbarát. Egyedül Ivánka Zsigmond, a kinek valóságos életeleme a közéleti nyugtalankodás, békétlenkedik, zavarodik. Valósággal *Hontmegye megjárhatlan anyósa*, ki a megye és főispán egyetértő házassági frigyébe untalan beleártja magát.

Idáig az ellen senkinek sem lehet

kifogása, mert a közélet tornamezején mindenki úgy érvényesül, ahogy neki megfelel. De az már kifogásolni való köztekintetektől, hogy neki elve az, hogy a cél szentesíti az eszközöket, és mint maga kifejezte, ha kell, az ördög-gel is szövetkezik.

Ivánka Zsigmondról kell, hogy nagy multjánál fogva mindenki elismerje, hogy jó hazafi, nem is merheti, de nem is meri állítani senki, hogy pánszláv, de *feltűnik mindenkinek*, hisz már cikkeztek is róla és közgyűlésben is szemére hányták azt a *szokatlan meleg viszonyt, melyben éppen a tót nemzetiségi tuzók notórius vezetőivel van*. Ez a barátság alkalmas a magyar érületben aggodalmat felkelteni, sőt, mint látjuk már keltett is, mert *Ivánka Zsigmond barátsága bizonyos súlyt adhat a tuzók munkájának, és bennük azt a balga fellevést keltetheti, hogy a tuzó nemzetiségi velleitásokat legalább hallgatagon támogatja*.

Ily aggodalmakat élénken tükröz vissza egy asztalunkon fekvő levél, mely mint szokatlanul feltűnő és pikáns dolgot mondja el, hogy a napokban Ivánka Zsigmond Bujna Mártonnal és Schvarcz János dral az *almási szőlőhegyen „Kovácsóvón“ titokban találkozott*. — Mit csinált ott? kérdi a levél. Bizonyosan szöllőoltványokat tanulmányoztak.

Sztankay Aba dr. cikkének egy pontjára reflektálnunk kell. Szósz szerint írja, hogy *„a lakosság egy részének a pánszláviztikus eszmék felé hajlását, ferde politikai irányukból a hivatalos körök közvetve maguk szitják. fejlesztik.“* — Hogy merhet ember ily hallatlanul könnyelmű inszinuációt odadobni?

Sztankay Aba dr. annyira felbecsüli cikke jelentőségét, hogy — mint írja, — fél attól, hogy annak talán magánéletére is kiható következményei lesznek. Megnyugtatóására egy anekdotával felülünk.

A szabadságharc eltiprása után sokan mentek bujdosni. Egy hazafi is hetekig bujdosott, éhezett, szomjazott, fázott, végre rászánta magát, hogy inkább mintsem így sanyarogjon, feljeleníti magát, nem bánja, bármi történik vele.

— Hogy hijják? — kérdi a beamerter.

— Sárga Péter, — dadogta az üldözött nagyság.

— Sárga Péter? sohase hallottam a nevét, nem követett az el semmit, — mehet bátran haza.

De hát ki is, és miért is bántaná Sárga Péter urat?

A muzeumnak.

Örvendetes hét. Számos adományról van szerencsénk megemlékezni, bizonyítékul annak, hogy a vármegye közönsége ambícióját helyezi abba, hogy megyei muzeumát a megnyitás napjára érdekessé, gazdaggá tegye s oly színvonalra emelje, hogy büszkén mutogassa azt majd az idegeneknek, mint a saját áldozatkészségének az örök hirdetőjét.

Az adományozók s a felajánlott tárgyak ezek:

Ivánka István.

Mocsáry: Nógrádvármegye ismertetése.

(Egy igen ritka munka s reánk azért bír különös érdeklődéssel, mert Mocsáry Hont vármegye szülőtte.)

Luka Pálné.

2 kézi kis palack és egy pohár aranyozott címerrel.

(A szíves adományozó a két értékes címerrel ellátott palackot a Koháry család címerével díszítettnek mondja. Azonban azt már konstatáltam, hogy nem Koháry címer, Lehet, hogy a Koháry családtól származnak a tárgyak, de hogy kinek a címere van azokon, még nem volt alkalom megállapítani)

Salkovszky Ferenc.

Két kis kép. Az egyik Selmec várost ábrázolja.

Soltész Gábor.

Egy Széchenyi emlékérem.

Sztankay Ábrahám dr.

Egy régi arany mérleg, egy nagy ezüst emlék érem és egy könyv.

Drozd János.

Lányi Károly: (honti születésű író) Egyháztörténete, egy régi Sematistaus, Flammation egy munkája, egy megkövesült csiga és egy régi olvasó szem.

Schiller Antal.

Számos könyv, 2 régi kép és egy olajfestmény Rajner Pál hagyatékából.

Bory Boláizsár.

A Bory család címere.

Lisznyay János.

Régi pénzek.

Mangold Mór.

Egy ezüst emlékérem és egy régi pénz.

Clementis Kálmán.

Verbőczy Tripartitumának 1628-ik évi kiadása.

Cserniczky Elza.

3 régi érempénz. „Honderű“ 1844-ből. Világ geografia és több más könyv.

őzv. Cserniczky Róza.

2 kép.

Gonda Gyula.

Régi érmek.

Rosznáky Jenő.

Egy könyv 1848-ból.

Baross Miklós.

Olajfestményű arcképe, mely őt mint az olasz-magyar légió hadnagyát ábrázolja.

Pongrácz István.

Olajfestményű arcképe 1849-ből. Az eredeti kis képet az aradi várban Lizenmayer fogolytársa festette.

Ivánka Zsigmond.

Rákóczy Ferenc nagy olajfestményű arcképe. Széchenyi és Batthány arcképei. szintén olajfestmények.

5 családi okmány fénykép másolatban.

Deák Ferenc hagyatékából egy könyv,

Egy halotti értesítés. Egy régi utalvány és Kossuth bankók.

(Utoljára hagytam Ivánka Zsigmond urnak nagybecsű adományát, mert végén csattan az ostar. Ezen értékes dolgok felsorolá-

sával akartam befejezni a heti jelentésemet remélve, hogy a jövő hét szintén ily gazdag áratást fog a muzeumnak hozni. Ivánka Zsigmond ur a történelmi kiállításunknak is buzgó pártfogója volt, ezen nemes érdeklődését megtartotta muzeumunk számára is, Szíves ígéretét bírjuk, hogy muzeumunkat még más egyéb értékes tárgyakkal is fogja gazdagítani. Már előre is köszönetet szavazunk érte. Tehát a mielőbbi vizontlátásra!

A helyett, hogy a hivatalokban méltóztattik inspekciókat tartani; inkább nekünk legyen mindég a muzeumunkban szerencsénk. Mi igazán szívesen látjuk. Csak sose méltóztassék üres kézzel jönni. Abba a bizonyos cekkerben avult röpiratok helyett tessék inkább ajándékokat hozni a muzeum részére. Ugy legyen!

Az ös-zes adományozók fogadják ajándékként a muzeum társulat köszönetét és hálaát. A legkisebb tárgy is oly szívesen fogadtatik, mint a nagy értékű. Reményilem, hogy e rovatnak (folytatása következik).

Pongrácz Elemér.

Bujnáék nyilatkoznak.

Bujna Márton evang. lelkesz, *Szekan Samu* és *Kupcsék Samu* tanítók, és *Schwarz János* dr kezéből Bakabányáról kaptunk egy nyilatkozatot, melyben védekeznek, a pánszlávizmus vádjá ellen. Hiába védekeznek, hogy nem pánszlávok, hiába nincs az a fantazmagóriájuk, hogy orosz uralom után áhítoznának ők, annyira notórius képviselői a tót nemzeti tuzóknak, hogy nem hihetjük el nekik a frázist, hogy mi magyarok értelmezése szerint jó, valódi hazafiaknak tudják magukat

Nyilatkozatuk értékét agyonütik írásuk azon egy kvalifikálhatlan passzusával, melyben azt mondják, hogy a magyarság szent ügyét a magyarosodást náluk „otrombán kezelik.“

Otromba egy mondás!

Nyilatkozatukat különben egész terjedelmében adjuk.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Becses lapjának f. é. 41. számában „*Ivánka Zsigmond és a pánszlávizmus*“ cikkben mi is érintve lévén, legyen szíves ezen legislegrövidebbre szabott védelmünknek becses lapjában helyt adni,

Nem volt szándékunk válaszolni, mivel tapasztaltuk, hogy a védelem rendszerint nem vagy nem teljesen közöltetik és magában a cikkben is előre ki van mondva, hogy velünk szóba nem állanak, de a védelmet legalább saját megnyugtató-sunkra közöljük.

Bakabánya nagyközség iskoláját — mert ilyen nincs — nem államosította, de elhatározta 1895 ik évben, — tehát nem a múlt évben, — hogy állami iskolának a két felekezeti iskolának törvény és szerződés szerint biztosított évi segélynek elvonása mellett új vagy 20000 frtos épületet épít stb.

Ezen a község és egyházra nézve igen sérelmes határozatot némelyikünk községi képviselő testületi tagságából folyó kötelezettségénél fogva megfelebbezte s ezt tette a r. kat. és ev. helyi egyház is.

Bakabányán már vagyis 18 év óta állami és vagy 100 év óta ev. és r. kat. felekezeti iskola létezik; tehát ezóta semminemű, annál kevésbbé tót felekezeti

iskola nem állítottott, de miután a község által nyújtott iskolaépületből törvény és szerződés ellenére a felekezeti iskolák gyermekei előbb az ablakok leszedése által f. é. január havában, tehát a legnagyobb hidegben kiüzettek; (később május havában az épület lebontott) az ev. egyház saját iskolájának f. évben — *négy évi küzdelem* és sok akadály leküzdése, a memorandisták felebbezéseinek elutasítása után *csak épületet volt kénytelen* építtetni. Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy az egyház felekezeti iskolája felső osztályában a valláson kívül *minden tantárgy magyarul tanítatik*, a mint azt a minden évi közlékészi jelentés valamint a kir. tanfelügyelő ur is bizonyíthatja, a ki iskolánkat évenként többször meg szokta látogatni és a ki a tapasztaltak felett mindig megelégedését szokta kifejezni.

Az állami iskolaépület építése azért maradt el vagy két hónapra a felekezeti után, mert az erre vonatkozó *meg nem felebbezett* pótköltségvetés csak f. évi augusztusi megyei közgyűlésen lett jóváhagyva.

Az öngyilkos jegyzőnek tehát talán nem az állami iskola ügye, mint inkább Uhlyarik Sz. állami isk. igazgató röpiratának tanúsága és a helyi áll. tanítónő levele szerint más ügyek nyomták a szívét és agyát. Kit kerestett és mit vezekelt a temetőben s miért készült már május óta ezen tette?

Ivánka Zsigmond urral sem esukott, sem nyitott ajtókat mögött, sem a magyar állami iskola ellen, *sem tót nyelvű iskola mellett* nem konferáltunk, mivel arra fennebbiek szerint szükség sem volt: orosz uralom alá nem áhítozunk, állami iskola ellen nem izgatunk — vagyis soha pánszlávok nem voltunk, nem vagyunk és nem leszünk és bármelyikünk jobb, valódi hazafinak tudja magát, mint a memorandisták összesen, csak az a bajunk, hogy függetlenségünket minden kérdésben bárkivel szemben meg szoktuk őrizni.

Igen sajnáljuk a cikkezőt, hogy *ilyen módon* kénytelen kenyerét keresni.

A „Selmecbányai Hetilap“ is atvevén ezen cikket, a végén megjegyzi, hogy szolgabírósiág kellene Bakabányára. Örömet elfogadjuk és kérünk még járásbírósiágot is hozzá; 1895. év óta a szóban levő iskola építési ügyben legkevésbé polgári iskola felállítását hangoztattuk a létező 3 elemi iskola mellett és bármilyen állami v. megyei hatóságot örömmel fogadjuk községünk és egyházunk anyagi érdekeinek megóvása mellett, de ez nem elég a békés együttlétre, mert a mint egyikünk ezen lapnak 1897. évben egy jögtalan megtámadás folytán beküldött, s nem közölt védelmében megmondta, hogy nálunk a *magyarosodás ügye otrombán kezeltek*, úgy most e hónapban az „Opravdovy Krestan“ lapban (mely lap a memorandisták által 15 példányban ingyen terjesztetik a nép között) egyik pártbelijük szinte tudatlanoknak bélyegzi a vezetőket. De mennyire hajmeresztő képet tár elénk és mindent igazol a fennebbi röpirat! Hát ennek is a pánszlávok okozói!

Több a sajtópörben és esetleg más uton lesz elmondandó.

Bakabánya, 1899. október 30-án.

Kiváló tisztelettel

Schwarz János dr.

Bujna Márton

Kupcsék Samu

ev. lelkesz.

ev. tanító.

Szekan Samu

ev. tanító.

A h é t r ől.

— **A főispán fogadónapja.** Horváth Béla főispán tegnap székvaróságában időzött és szokott fogadó napját is megtartotta.

— **Közigazgatási bizottságunk** e hó 8-án délelőtt 10 órakor Horváth Béla főispán elnöklete alatt rendes havi ülést tartott.

— **A közös hadsereg köréből.** A király ifj. Lehotzky Gusztáv cs. és királyi hadapród tiszthelyettes a 61. számú cs. és kir. gyalogezredbe hadnagygyá nevezte ki.

— **A csendőrség köréből.** A nagycsalomiai m. kir. csendőrsöt e hó 1-je óta Alsó-Nyékre helyezték át.

— **Bucsuzó kir járásbíró.** Libertini József kir járásbíró tiszteletére nyugdíjban vonulása alkalmából a korponai ügyvédi kar bucsu lakomát rendezett, melyen hölgyek is szép számban vettek részt. *Lehotzky* Gusztáv ügyvéd volt az ünnepi szónok, ki meleg szavakkal ecsetelte Libertini József érdemeit, kérve, hogy ezennel tudását és tehetségét szülővárosa javára értékesítse. A bánatos hangon elmondott beszéd alatt soknak könny tolt szemébe. Könyes szemekkel köszönt meg az ünnepelt a nem várt ovációt, ígérve, hogy szíve utolsó dobbanásáig a szülővárosáé és a hazáé. Zúgó éljenzessel kísért beszéde után *Pongrácz* Géza rendőrkapitány szellemes és humoros tösztja idézett elő derűséget. Libertini Józseffel 3 évtizedes bírói működése után a korponai járás közönségének szeretete és igaz nagyrabecsülése kíséri a nyugalmos pihenésbe.

— **Elhárult vasuti katasztrófa.** Egy rettenetes vasuti katasztrófa, melyet csak a lehíhetlenebb könyelműség és mulasztás idézhet elő, hárult el szerencsésen vasárnap a mi gyalogjáró vonatunkon. Drégely-Palánkon a B-Gyarmatról jövő vonat reggel nem várta be az Ipolyságról jövő vonatot, melylyel Palánkon kellett volna kereszteződnie, hanem utnak indítottak Ipolyság felé. Hont községnél teljes erővel jött szembe az Ipolyságról jövő vonat ködben, de szerencsére ritkult volt a köd, úgy, hogy a bgyarmati vonat gépésze még jókor észrevette és visszahátráltatta a vonatot Palánkra. Ludbőrzik az ember arra a gondolatra, hogy ha kissé sűrűbb a köd, micsoda beláthatatlan katasztrófát idézett volna elő az egymásba szaladó két vonat. A példátlanul álló mulasztás miatt hisszük, hogy az igazgatóság megindította a legszigorúbb vizsgálatot.

— **Női kézimunka tanfolyam.** Az ipolysági polgári lenyiskolához kapcsolódó női kézimunka tanfolyamot, mely vívmány régóta érzett hiányt pótol, e hó 8-án nyitották meg megérdemelt érdeklődés mellett.

— **Uj orvos** Sándor Mór dr. orvos Vámos-Mikolán magánorvosi működést kezdett.

— **Hitközségi tisztujítás.** A státuskvó zsidó hitközségben november 5-én ejtették meg 1900-ik évre a tisztujítást. — Elnökké *Himmler* Sándor drt választották meg *Vermes* József ellen szótöbbséggel, ki ismételtén kijelentette, hogy nem fogadja el az elnökséget, de választás után, mint magát kifejezte a bizalom előtt meghajolt. Aelnök *Link* Frigyes, penztáros *Rein-*

hardt Zsigmond, iskolaszéki elnök *Mühlstein* Gábor, templom gondnok *Link* Miksa lett. Hitközségi képviselők: Ipolyságon *Kohn* Márk dr., *Glück* Adolf, *Winter* Ferenc, *Schwartz* Adolf, *Eichenwald* Lajos, *Vermes* József, *Kinszky* Miksa, *Link* Farkas, *Neumann* Jakab, *Frischer* Adolf, *Süszmann* Jakab, *Wertheimer* Jakab. — Az ipolysági járásból *Hirschberg* Ignác, *Lengyel* Jakab, a szobi járásból *Steiner* Bernát, *Willoner* Nándor, *Schwartz* Jakab, a nagycsalomiai járásból *Roth* Simon, *Weisz* Jakab, a korponai járásból *Dorn* Simon, *Velvart* Adolf dr., a bati járásból *Kohn* Károly, *Feldmann* Lajos. — Iskolaszéki tagok: *Winter* Ferenc, *Wertheimer* Jakab, *Szauer* Izidor, *Balg* Mór, *Kohn* Márk dr., *Lengyel* Adolf. — *Balg* Mór az iskolaszéki tagságról azonnal lemondott.

— **Színház** Báródi Károly színigazgató társulatával az előadásokat megkezdette tegnap egy legjava francia vígjátékkal, a *Nőszabó*-val. Nagyobb társulatokhoz szokott műkedvelő közönségünknek igényeit mindenestre mérsékelnie kell a kis társulattal szemben, hisszük azonban, hogy kicsi, de lelkes közönségünk az őszi esték unalma elől szívesen fogja látogatni a színházat, viszont a társulat gondos és szeszévágó előadásokkal fog igyekezni a közönség jóakarátát kiérdemelni. A műsor elég érdekes és változatos. Ma este a *Gésák* pompás zenéjű operett ment, holnap pénteken egy kitűnő vígjáték, az országos hírű *Gyurkovics lányok*, szombaton egy hatalmas színmű *A két taesko*, vasárnap egy *Bokor*-féle népszínmű megy.

— **Magyar név.** *Szpevák* János tótpelsőci lakos vezetéknevét a helygyi m. kir. műpészter engedelmével *Dalossra* magyarosította meg.

INNEN — ONNAN.

(Kárcolatok.)

Páter V—y dalaiból.

Mikor én még bajuszt hordtam,
A kapuba kiállottam,
Egyet kettőt kurjantottam,
Mindjárt tudták, hogy én voltam.

S mióta esmeg pap vagyok,
A kapuba kiállhatok,
Akárhányat kurjantatok,
Még sem tudják, hogy én vagyok.

Ivánka Zsigmond egy felebbezését közli a „Hazánk.” De hát nem csak egy szárazon találja fel olvasóinak, hanem leönti egy u. n. generálsafttal, a melyben Hontról e passzus is foglaltatik:

„Főispánjait s ezek szellemébe a közigazgatási tisztviselők nagyon értették a módját, hogyan kell az igazságot arcul csapkodni s a vármegye független gondolkozásu elemeit a vágsoig elkeseríteni.” —

Nesze neked Rószner és Rudnay!

Nesze neked boldog emlékezetű és áldott emlékü Rószner s Rudnay korszak!

Ej, ej, az a munkatárs ott a „Hazánk”-nál hogy elpuskázta megint a dolgot.

Hisz csak Májthényi bárót és Horváthot kellett volna támadni!

De hát szegénynek sehogya se megy a fejébe, hogy mért dicsérje és magasztalja ő Rószner brt és Rudnayt ugyanazon egy dologért, a miért Májthényi brt és Horváthot ütni kell.

— T. Cikkirő ur nem ért ehhez mindenki. Ez a magas iskolához tartozik. Ez az Ivánka politika.

A „N. H. E.”-ben K. ur (ha nem csalódnunk *Viszola*szky, Ivánka Zsigaltergőja rejtőzik-o jegy alatt) leírja, (bizonyosan Ivánka elbeszélése után) hogy miként fogadták Ivánka Zsigmondot Aradon. Megtudjuk ebből a leírásból, hogy Ivánka mily nagy ember — máshol.

A hol őt nem ismerik.

K. ur oly szivrehatóan, kegyeletesen festi Ivánka ünnepeltetését Aradon, hogy még csak az hiányzik, miszerint meg nem teszi őt — 14-ik vértanunak.

Ivánka Zsigmond mosakodó uyilatkozatában idézi valami „Vén Sas”-nak, a cikkét is.

Ez tele van ferdítésekkel, valótlanságokkal.

A többi között azt írja a „Vén Sas”: „A választási harcok alatt maga a főispán (t. i. Májthényi br.) is leszállott a gladiatori porondra és Ivánkával párbajt vívott, melyben Ivánka sebesült meg.”

Nohát amily igaz ez, olyan igaz a legtöbb szenzációt hajhászó adata.

Ugy látszik, az a „Vén Sas” talán inkább — „bagoly”, mert miként ez nem lát nappal, úgy nem látja ő sem tisztán a honti dolgokat. Tehát t. Bagoly ur ne huhogjon ahhoz, a mihez nem ért.

Ezen cikkben is, a mit Ivánka Zsigmond ur oly szívesen közöl, mert hát telve van az ő dicsőítésével, valamint K. ur aradi cikkében is magasztalólag az fordul elő, hogy Ivánka oly ember, a kinek a jelszava:

„Dulce et decorum est pro patria mori.”

No így embert még nem blamáltak. Hát a 48/49-ről, amit pedig úgy szeretett felhozni már elfelejtkeztek? Hisz akkor ugyancsak lett volna alkalma neki „pro patria mori.”

I. Ivánka dicsőítők máskor valami más témát keressenek a dicsőítésre és erről a pontról hallgassanak.

Mert az épen Ivánka Zsigmondnak az Achilles-sarka.

Fagyos szent.

Ipolysági piaci árak.

(1899. november 7.)

Buza mm.	6.80—7.10
Rozs	5.60—5.75
Arpa	6.00—6.00
Zab	4.50—4.60
Burgonya	1.20—1.20
Széna	1.60—1.60
Szalma	0.80—0.80
Kukorica	4.90—5.00
Bükköny	0.00—0.00

1059. 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. jbiróság 1898. évi V. 554 és 560 számú végzése következtében dr. Horváth Gyula ügyvéd által képviselt *Misoga* Sándor javára *Wettstein* Jenő ellen I. 411 frt 40 kr II. 243 frt 40 kr s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1530 frtra becsült gabona, szalma és gépekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. jbiróság V. 554/5 1899 sz. végzése folytán I. 411 frt 40 kr II. 243 frt 40 kr tőkekövetelés és járulékaiból még hátrálékos követelés erejéig *Berjanka* pusztán leendő eszközlésére 1899. évi november hó 25-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Ipolyságon, 1899. évi november hó 1

Balg Mór
kir. bir. végrehajtó

